

[Aksel Møller.]

bliver fuldt vidende om den valutamæssige Stilling for Danmark, og i en kommende Udvalgsbehandling vil vi da for vort Vedkommende bede om at faa en Opgørelse af Landets nuværende valutamæssige Stilling. Endvidere mener vi det rimeligt, at man ogsaa i denne Forbindelse faar en Opgørelse af, hvorledes vi i Øjeblikket er stillet med Hensyn til Regeringens Balanceplan. Den er jo den anden Side af det Problem, som er berørt i den Skrivelse, der har været nævnt af ærede foregaaende Ordførere, af 19. August 1947 fra den danske Regerings Repræsentant i Washington og til Den internationale Bank. Balanceplanen er den anden Forudsætning for at danne sig et Skøn over Holdbarheden af de Foranstaltninger, man i denne Skrivelse har besluttet sig til. Endelig finder vi det ogsaa rimeligt, at Laanet og de Betingelser, hvorunder det indgaaes, ses i Forbindelse med den Politik, som Marshall-Planen er Udtryk for. Vi vil derfor i en Udvalgsbehandling bede om, hvis det ikke kan ske allerede her gennem den højtærede Finansministers Svar, at faa en Oversigt over, hvilket Resultat der for Danmarks Vedkommende er opnaaet i den endelige Rapport, som man i Paris har affattet vedrørende de europæiske Behov.

Den Skrivelse, hvori den danske Regering opstiller et Program med Tilslutning af de politiske Partier, er jo et overmaade interessant Aktstykke, og jeg vil ved denne Lejlighed gerne have Lov til at sige, at for mig staar det stadig væk saadan, at det var bedre, om vi var kommet i Gang med Realisationen af det Program, der her er opstillet, end at vi nu kommer i Gang med en yderligere Spaltning og politisk Strid, saaledes som det nærmest synes at tegne til; og den Politik, der her er stillet op, og som, saa vidt jeg ved, i alt Fald kan paaregne de 4 gamle Partiers Tilslutning, er jo et Arbejdsprogram, som nok kunde beskæftige en Rigsdagssamling. Den taler om, at man herhjemme er enig om

„at opretholde fornøden Kontrol med Produktionen og Fordelingen af Forbrugsvarer og at begrænse Hjemmeforbruget med Henblik paa at frigøre Arbejdskraft til produktive Formaal og at fremme Opsparingen og Investeringen for saadanne produktive Formaal“.

Man siger endvidere, at man er enig om

„fortsat at træffe de fornødne Foranstaltninger til at sikre den mest effektive Udnyttelse i Produktionsapparatet af forhaandenværende Ressourcer af finansiel og anden Art, herunder Brændsel og

vigtige Raamaterialer, som der er Knap-
hed paa, at regulere Importen for at sikre, at Anvendelsen af fremmed Valuta be-
grænses til Indførsel af vigtige Varer, at tage ethvert Skridt, der maatte være nødvendigt for at øge Produktionen af Varer til Eksport, og at opretholde fornøden Kontrol med danske Tilgodehavender i Udlandet og at sikre, at saadanne Tilgodehavender bruges i nød-
vendigt Omfang til Finansiering af Genop-
bygnings- og Moderniseringsprogrammet“.

Det glæder mig, at der i August Maaned har kunnet opnaas Enighed mellem de politiske Partier, der repræsenterer det store Flertal af dette Lands Befolkning, om et Program som her skitseret, og det forekommer mig, at det havde været ønskværdigt, om den Vilje til et økonomisk-politisk Samarbejde, som dette Fællesprogram er Udtryk for, var blevet udført i Praksis, fremfor at vi nu stilles Ansigt til Ansigt med en Udvikling, over hvis videre Forløb ingen i dette Land har noget som helst Overblik. Jeg har villet sige dette for at vise, at der kan altsaa opnaas Enighed om Rammerne for en økonomisk Politik i Danmark. Jeg hørte meget vel, at det ærede Medlem Hr. Kolbjørn i en enkelt Bemærkning sagde, at dette Program, denne Skrivelse af 19. August, greb ikke ind i Rigsdagens Suverænitæt. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem. Men den er en Forpligtelse for de Partier, som har givet deres Jaord til Programmet, og som har givet den danske Regering Bemyndigelse til paa dette Grundlag at henvende sig om Laan i Den internationale Bank. Det giver en Forpligtelse for de Partier til at komme i Gang med Genopbygningsarbejdet, saaledes som det i dette Program er skitseret, fremfor nu at forøde Maaned efter Maaned i en politisk Strid.

Til Slut skal jeg blot gøre en enkelt Bemærkning, om hvilken jeg paa Forhaand ved, at der er Enighed mellem mig og den højtærede Finansminister, og jeg haaber, at der ogsaa vil være Enighed saa vidt i dette høje Ting, at der vil være et Flertal derfor: Jeg gaar ud fra, at man fastholder, at det Kroneprovenu, som Salget af de 40 Mill. Dollars indbringer, føres til Afskrivning paa Statens Reguleringskonto i Nationalbanken, saaledes at disse ca. 200 Mill. danske Kroner kan anvendes i Pengepolitikens Tjeneste til Opsvuningsformaal.

Med dette Ønske om en Udvalgsbehandling, der giver os de Oplysninger, jeg her har nævnt, og paa Baggrund af hele den økonomisk-politiske Situation, vi befinder os i, skal jeg gentage, at mit Parti